

Tato práce je pokusem o pohled na Sabatův román *Sobre héroes y tumbas* (Kniha o hrdinech a hrobech, 1961) z hlediska poetiky míst. Vychází ze spojení románu a města, jako jeho odvěké inspirace. Z prostoru města, který je sám o sobě mnohohrstevnatou sítí textů, stejně tak jako zneklidňujícím dějištěm literárních fikcí. Představuje svébytné Buenos Aires, v jeho jedinečnosti. Jako metropoli na jejímž závratném růstu se podílely milióny imigrantů, kteří následně výrazně ovlivnili její charakter. Jako město – přístav, s kosmopolitním duchem některých jeho čtvrtí, barů a kaváren, ale i s atmosférou stesku a zármutku, kterou je město prodchnuto a kterou tak dobře vyjadřuje tango.

Sabatovo Buenos Aires je babylónským městem, ovládaným zlem. Jeho obyvatelé pod tíhou samoty a nemožnosti komunikace, hledají svoji identitu, svoji vlast, svoji víru. Hlavní mužští hrdinové románu Martín a Fernando bloudí prostorem města jako labyrintem. Buenos Aires se tak stává bludištěm v horizontální i vertikální perspektivě. Střed jejich labyrintů je shodně střezovaný „netvorem“ - Alejandrou. Téma hledání matky, kořenů, potřeba schoulit se do bezpečí lůna, se prolíná s pátráním a objevováním historie a tradice Argentiny, s hledáním vlasti.

Nejvýraznějším místem a epicentrem románu je dům rodiny Olmosů ve čtvrti Barracas. Je to místo zosobňující tradici a hrdinskou minulost země, je pozůstatkem zmizelého světa kreolských ctností a hrdinské minulosti Argentiny uprostřed města řídicího se hodnotami osobního prospěchu a finančního zisku.

Pohled na moderní velkoměsto, jako na produkt lidské společnosti, která se podle Sabatova názoru vydala slepou cestou vědeckého pokroku, který ji oddaluje od přirozené harmonie. Zachycuje rozvoj města a jeho novou realitu, založenou na ekonomice volného trhu, stálého růstu a neomezeného pokroku. Jejím vyjádřením je mrakodrap, jako symbol lidské pýchy a snahy vyrovnat se Bohu.